

■ **Rehtorihaku päättyi**

Yhdeksän miestä haki Jyväskylän yliopiston rehtoriksi. Uutiset 2

■ **Taas on aika vaalien**

Edarivaaleihin lähdetään uudella rintamalinjalla. Keskioukeama

■ **Mainettaan kesympi Appro**

5000 opiskelijaa nymysi Jyväskylän baareissa. Vapaalla 10–11

JYVÄSKYLÄN YLIOPIPPILASLEHTI

Hassinen halusi sivistyneistön joukkoon

UUTISET

24.10.2011

TULOSSA

**Vinokino
Ilokivessä**

VINOKINO, Suomen ainoa hlbtq-leffafestari tulee Jyväskylään Ilokiveen 4.–5. marraskuuta. Festivaali keskittyy homo-, lesbo-, bi-, trans- ja queer-aiheisiin, kansainvälisiin ja suomalaisiin täyspitkiin ja lyhytelokuviin. Jyväskylässä on tarjolla seitsemän näytöstä, josta koostuu laaja valikoima elokuvia kaikille hyvän elokuvan ystäville. Vinokino juhlii tänä vuonna jo kaksikymmenvuotista taivaltaan.

**Musiikkitiede
100 vuotta**

MUSIIKKIA on tutkittu Suomessa sata vuotta. Suomen musiikkitieteellisen seuran 100-vuotisjuhlanäytely on esillä vuoden loppuun saakka yliopiston kirjaston Ex Libris -näyttelytilassa. Näyttely valottaa musiikintutkimuksen historiaa posterein ja kirjojen sekä esittelee erilaisia tutkimusprosesseja yliopiston näkökulmasta. Työasemalla havainnollistetaan viimeaikaisia tutkimuksia.

**Lokacon
fiktiokirjoittajille**

JYVÄSKYLÄN Science Fiction seura 42 järjestää yhteistyössä Keski-Suomen kirjailijoiden kanssa 29. päivä Lokacon-nimisen tapahtuman Kirjailija-talolla. Tapahtuma on kaikille avoin ja maksuton. Tarkoitus on koota yhteen keski-suomalaisia spekulatiivisen fiktion kirjoittajia ja harastajia.

Teemana on Keski-Suomen SF-kirjoittajat. Vieraina tapahtumassa ovat kirjailija **Pasi Ilmari Jääskeläinen** ja valtakunnallisissa Tähtivaeltaja- ja Atorox -novellikirjoituskilpailuissa menestyneet kirjoittajat **Katri Alatalo** ja **Timo Männikkö**.

Ohjelma koostuu pääasiassa esitelmistä ja paneeleista.

Yhdeksän haki rehtoriksi

Jyväskylän yliopiston rehtorin paikka kiinnosti vain miehiä. Heistä peräti seitsemän on Jyväskylän yliopiston professoreja.

JYVÄSKYLÄN yliopiston sisäisistä hakijoista kolmella on kokemusta vararehtorin tehtävistä. Tietotekniikan professorit **Timo Tiihonen** sekä **Pekka Neittaanmäki** ovat molemmat toimineet Jyväskylän yliopiston vararehtoreina. Soveltavan fysiikan professori **Matti Manninen** on nykyinen vararehtori.

Lisäksi Suomen historian professori **Petri Karonen** on humanistisen tiedekunnan dekaani. Professori **Jouni Välijärvi** johtaa Koulutuksen tutkimuslaitosta. **Kalle Lyytinen** on Jyväskylässä osa-aikainen tietojenkäsittelyopin professori. Hänellä on professuuri myös yhdysvaltalaisessa Case Western Reserve Universityssä.

Ulkopuolisista hakijoista **Jukka Kekkonen** on oikeushistorian ja suomalaisen oikeuden professori Helsingin yliopistosta. **Jukka Mönkkönen** on biofarmasian professori Itä-Suomen yliopistossa.

Jouni Välijärvi

Johtajana olen tottunut tekemään kovia päätöksiä, enkä pidä konfliktikaan kavahdettavana

HAKIJAT esittelevät näkemyksiään yliopiston kehittämisestä hakemuksissaan. Hakijoista Jukka Kekkonen erottuu muista kritisoidulla suoraan nykyistä yliopistolakia liian johtajakeskeiseksi. Hän kertookin haluavansa tuoda demokratiaa ja osallistumisen mahdollisuuksia yliopistoon.

Timo Tiihonen sen sijaan kritisoi nykyistä johtajaa liian yksinvaltaiseksi.

Hän kuvaa harvinaisen suorasanaisessa arvioissaan yliopistoa johdetun "lähes sotatilaorganisaatiolla". Sallisen "valistuneen yksinvaltiuden" hän arvioi onnistuneen erinomaisesti, mutta lannistaneen henkilöstön aloitteellisuutta.

"Toisaalta keskusjohdossa toimivat oppivat vahvempaan vallankäyttöön kuin mihin heidän edellytyksensä ja näkemyksensä oikeastaan antaisivat perusteita", sivaltaa Tiihonen.

Petri Karonen

Se tarkoittaa yksinkertaisesti Suunnittelua, Politikointia ja Resurssien Allokointia

VARAREHTORI Matti Manninen esittää hyvin konkreettisia rakenteellisia kehittämishdotuksia. Manninen muun muassa yhdistäisi osia Tietojärjestelmätieteestä Kauppakorkeakouluun. Samoin Koulutuksen tutkimuslaitoksen Manninen yhdistäisi Kasvatustieteelliseen ainakin osittain.

Neittaanmäki ilmoittaa suoraan, että vanhentuneita ja volyymitään pieniä ja ylikalliita koulutusaloja lopetetaan ja resursseja siirretään uusille koulutusaloille. Välijärvi korostaa pedagogisen kehittämisen merkitystä ja kertoo myös olevansa suorasanainen johtaja, minkä monet ovat hänen mukaansa yllätykseksen huomanneet. "Johtajana olen tottunut tekemään kovia päätöksiä, enkä pidä konfliktikaan kavahdettavana tai epätoivottavana ongelmanratkaisukeinona", kirjottaa Välijärvi.

Karonen on pistänyt paukkuja hakemuksen kirjoittamiseen niin, että on kehittänyt johtamistyylilleen oman vitsikkään terminkin: SUPRA-johtaminen.

**JYYn rahanjaosta
kantelu**

JYYn myöntämistä yleisavustuksista on tehty kantelu viranomaisille. Keskustaopiskelijoiden **Joonas Könttä** pyysi Eduskunnan oikeusasiamiestä tutkimaan, onko Gröniönille ja Jyvivalle avustuksia annetta-

essa rikottu vaalirahoituslakia. Uusi laki kieltää avustusten myöntämisen puoluejärjestöille ja puolueiden lähiyhteisöille. Köntän kantelun mukaan JYYn vihreä vasemmisto määrittelee olevansa sitoutumaton, mutta Grönioni esittäytyy nettisivuillaan osana Jyväskylän vihreät opiskelijat ja nuoret (Jyvioni) -nimistä järjestöä,

Aino Sallinen on Suomen ensimmäinen yliopiston naisrehtori. Hänet nimitti Jylkkärin haastattelussa vuonna 2004 Sallinen pohdiskeli, mitä tehdä pitkäjäätyn eläkkeelle, mutta siihen minulla on vielä kymmenen vuotta. Mene hakeutuuko muualle?"

"Se tarkoittaa yksinkertaisesti Suunnittelua, Politikointia ja Resurssien Allokointia", selvittää Karonen kuin Sudenpentujen käsikirjasta konsanaan.

Vakavamalla saralla Karonen haluaisi tiivistää ylimmän johdon ja tiedekuntien yhteistyötä niin tiiviillä yh-

teydenpidolla, että se edellyttäisi täysipäiväisiä dekaaneja tiedekuntiin.

Lyytinen kertoo hakemuksessaan, ettei ole ollut päivittäisessä yhteydessä yliopistoon viimeiseen vuosikymmeneen, joten hänen kehityshdotuksensa ovat jääneet sangen yleisluontoisiksi. Sen Lyytinen sanoo – kuten kaikki

joka on sidoksissa puolueeseen monin tavoin.

Grönionin saama yleisavustus oli 390 euroa, Jyvian 330 euroa. Könttä kertoo kantelussaan haluvansa selvittää, missä menee yhdistyksen puoluepoliittisen sidonnaisuuden raja puolue- ja vaalirahoituslaskia ajatellen. Eduskunnan oikeus-

asiamies siirsi kantelun Valtiontalon tarkastusviraston käsiteltäväksi. Virasto on lähettänyt lausuntopyynnöt Jyvionille ja Jyvivalle sekä JYYlle. Jylkkärin saamien asiakirjojen mukaan Jyvioni kertoo Grönionin eronnan omaksi rekisteröimättömäksi ryhmäkseen, jolla ei ole yhteyttä puolueeseen.

Kasvien kohtalo kysymysmerkki

Mattilanniemen purettavia B- ja C-rakennuksia ympäröivien kasvien kohtalo puhuttaa. Alueella kasvaa esimerkiksi nauhuksia, kuunililjoja ja kotipihlajutkimuksen puita. Kysymyksiä on herättänyt mm. se, kuka

korvaa uudelleenistutuksen.

JKPY:n puheenjohtaja **Pentti Pyhtilä** kertoo, että aiheesta on oltu yhteydessä SYK OY:hyn ja hallintojohtaja **Kirsi Moisanderiin**. Kaupungilta on saatu tarjous väistömaista Mattilanniemessä. Puutarhan ystävät ja Jyväskylän puutarhaseura ovat lupautuneet tarvittaessa va-

paaehtoisiin.

Koko sisäpiha on JY:n parhaiten hoidettuja alueita. Sisäpihalla ja B:n ja C:n ulkopuolisilla seinustoilla kasvaa yli 50 erilaista puuvartista ja 60 erilaista perennaa.

B- ja C-talojen tilalle rakennetaan noin 20 miljoonaa euroa maksava uudisrakennus.

JYLKKÄRIN ARKISTO

JYYn jäsenmaksu keskiluokkaa

Vaasa yliopistossa opiskelija pulittaa ylioppilaskunnan jäsenmaksua 110 euroa - 15 euroa enemmän kuin pari vuotta sitten. Jyväskylässä maksu on noussut vain noin kahdella eurolla samassa ajassa.

JYYn jäsenmaksu on keskikastia veratessa muihin Suomen ylioppilaskuntien jäsenmaksuihin. Perusopiskelijan jäsenmaksu on 92, 30 euroa vuodessa. Korkeinta jäsenmaksua, 110 euroa, perii Vaasan yliopiston ylioppilaskunta. Kakkosena seuraa ÅÅS (Åbo Akademis Studentkår), jossa jäsenmaksu on 106 euroa.

Jäsenmaksut ovat nousseet. Esimerkiksi lukuvuonna 2008–2009 opiskelija pulitti Jyväskylän yliopiston ylioppilaskunnalle 90, 80 euroa vuodessa. Joissain yliopistoissa jäsenmaksu on pomsahtanut yli kymmenellä eurolla. Esimerkiksi Vaasan yliopiston ylioppilaskunnan jäsenmaksu oli pari vuotta sitten 95 euroa.

” Minna Oinas

YTHS:n saama osuus on noussut aika paljon eli meille on jäänyt jäsenmaksusta aina vähemmän käytettäväksi JYYn toimintaan.

JYVÄSKYLÄSSÄ nousu ei onneksi ole huima. JYYn pääsihteeri **Minna Oinas** selittää eroja ylioppilaskuntien erilaisilla taloustilanteilla.

”Olemme koittaneet hoitaa taloutta vakaasti ja mennä rauhallisesti eteenpäin. Emme ole onnistuneet sössimään mitään”, Oinas kertoo.

Jäsenmaksun nousuun ovat vaikuttaneet muun muassa YTHS:n korotukset. Nyt niihin menee 46 prosenttia maksuista. YTHS:n saama osuus oli esimerkiksi vuonna 1998 34 pro-

senttia.

”YTHS:n saama osuus on noussut aika paljon, eli meille on jäänyt jäsenmaksusta aina vähemmän käytettäväksi JYYn toimintaan. Vuonna 1998–99 meille jäi 55,67 euroa ja vuonna 2010–11 50, 30 euroa per opiskelija.”

Asenne jäsenmaksujen korotuksiin on JYYssä silti kielteinen.

Vuonna 1999 yli 10 000 jäsenmaksun maksavan opiskelijan raja rikkoutui ensimmäistä kertaa. Vuonna 2007 heitä oli yli 12 000. Viimeiset neljä vuotta määränä on ollut yli 11 000.

”Nyt näyttää siltä, että määrä on hieman laskenut edellisvuodesta.”

PIENIMMÄN jäsenmaksun, 70 euroa, perivät Teatterikorkeakoulun ylioppilaskunta ja Snellman-korkeakoulun ylioppilaskunta. 90 euron kiepeillä kiikkuvaa jäsenmaksua perivät muun muassa myös Tampereen yliopiston ylioppilaskunta (94 euroa), Tampereen teknillisen yliopiston ylioppilaskunta (94,20), Aalto-yliopiston ylioppilaskunta (92 euroa) ja Kuvataideakatemian ylioppilaskunta (90 euroa).

Elina Mäenpää

toimittaja@jyy.fi

Yo-kuntien jäsenmaksut 2011-2012:

- AYY 92,00 e (Aalto)**
- HYY 89,00 e (Helsinki)**
- ISYY 104,00 e (Itä-Suomi)**
- JYY 92,30 e (Jyväskylä)**
- LTKY 103,00 e (Lappeenranta)**
- LYY 85,00 e (Lappi)**
- OYY 87,00 e (Oulu)**
- SAY 95,00 e (Sibelius)**
- SHS 102,00 e (Hanken)**
- SKY 70,00 e (Snellman)**
- KUVYO 90,00 e (Kuvataide)**
- TAMY 94,00 e (Tampere)**
- TEYO 70,00e (TeaK)**
- TTY 94,20 e (Tampere TTY)**
- TY 90,00 e (Turku)**
- VYY 110,00 e (Vaasa)**
- ÅÅS 106,00 e (Åbo)**

KYSYN VAAN

Edelleen se tumma Nikolai

VIIME numerossa jäi selviämättä, onko tummalla ja vaalealla Nikolaila muuta eroa kuin tuoteselosteesta löytyvä tumman Nikolain väriaine E150. Vihreän haltijattaren Keijo Väilällä kysyi panimosta ja sai sähköpostivastauksen.

Mitäs siinä sanottiin?

”Panimomestariimme Tapio Kangas-Heiska kertoo, että Nikolai Tumma Lagerin tummempi väri ja täyteläisempi maku johtuu siitä...”

Hihhiih. Taitaa olla markkinointiosasto, joka tuon kirjeen on kirjoittanut?

”...johtuu siitä, että sen valmistuksessa on käytetty vaaleiden maltaiden lisäksi tummempaa karamellimallasta, joka antaa olueen kastanjamaista punervantummaa väriä ja täyteläisyyttä. Maun pyöritykseksi olueen on lisätty myös hieman soakerikulööriä...”

Mä voisin soittaa panimomestariille ja kysyä esimerkiksi sitä, onko vaaleassakin lagerissa karamellimallasta. Kiitos avusta!

”Sinebrychoff.”

Saanko panimomestari Tapio Kangas-Heiskalle?

”Hän on tavattavissa huomenna.”

Kiitos. Kuulemiin.

”Hei olet soittanut Sinebrychoffin asiakaspalveluun. Kaikki linjamme ovat varattuja. Odotathan hetkisen?”

Sain tiedon, että tummassa Nikolaissa käytetään karamellija pilsnermallista. Olisin kysynyt, käytetäänkö vaaleassa Nikolaissa samoja maitaita vai jotain muita?

”Kysyn asiaa panimomestariilta ja palaamme sähköpostitse asiaan.”

Jarno Liski

tettiin virkaansa vuonna 1992. Hän rehtorikauden jälkeen: ”Ennen ekö takaisin professorin virkaan vai

muutkin – että yliopiston menestyksen avain on korkeatasoinen tieteellinen tutkimus.

Jarno Liski

paatoimittaja@jyy.fi

Opinkivi, 1 kerros, huoneet
119–120
Keskussairaalan tie 2, 40600 Jyväskylä
Faksi (014) 260 3928
Sähköposti jylkkari@jyy.fi,
nettisivut www.jylkkari.fi
Päätoimittaja **Jarno Liski**
010 423 4509, paatoimittaja@jyy.fi

Toimittaja **Elina Mäenpää**
010 423 4510, toimittaja@jyy.fi
Siviilipalvelusmies **Tommi Puska**
010 423 4511, sivari@jyy.fi
Kannen kuva: **Tommi Puska**
Painos 7 000 kpl. Painopaikka I-print
Oy, Seinäjoki, puh (06) 418 6750.
ISSN 0356–7362.

NÄKÖKULMIA

REUNAHUOMAUTUS

**Pekka
Manninen**

No jobs

KAPITALISMI on free fal I-tilassa, paniikki-tunnelmissa. Steve Jobsin kuoleman provo-soima massahysteria peilasi kriisin fobioita: Kuinka meidän käy? Fanaattiset fanilaumat heittelivät omenan ronttoja ryöstöjärjestelmän Isä Aurinkoisen kynelkosteille muisto-paikoille, kauppojen portaille! Narsistis-megalomaaninen Tuomas Enbuske, uusliberalis-tisen lahkosaarnaajan pipoverso, puhkesi kynneliini! Kiitos 1955–2011 oli "eduriendo-lan kirjeenvaihdurimme" koomista kompu-rointia morbidissa mainoskampanjassa. Sen Big Idea oli riutuneen keksijän mätänevä kal-mo.

JOBSIN kuvia kantavat laumat versioivat Stalinin, Maon, tai Kim Il Sungin henkilökult-tia. Orgastisissa rituaaleissa uskottiin, että historia on suurmiesten tuote. Riiston evan-geliumia kuunneltiin silmät pyöreinä kuin Dalai Lamaa Köyhänperän kansakoululla. The Crowd oli saanut arvojohtajan. Hän to-sin piti laumaa pilkkanaan (kuin Markku Koivisto). Opetuslapsille ei ollut ongelma, et-tä Jobs oli buddhalainen ja miljardööri sa-massa nahassa. Anythin' goes.

APPLE blokkasi WikiLeaksin Yhdysvaltain hallituksen käskystä. Selitykset olivat sieltä, minne päivä ei paista. Yhtiön alihankkijat käyttävät lapsityövoimaa. Apple jätti Suzhoussa myrkyttyneet työntekijänsä kyl-mästi heitteille. Foxconnin Chengdun hiostus ruokailukieltoineen johti itsemurha-aaltoon – 16 menehtyi: iPad vaati uhriensa. Johto ei vastaa työntekijöiden kirjeisiin. Uutta yrityskulttuuria? Brecht sanoisi: "Kaikki ei suju hy-vin, mutta propaganda on hyvää!"

Apple on osa sorron struktuuria. Mutta lauma ei välitä; se "toistaa hänen nimeään" (E.Canetti, Masse und Macht). Eikä Aljosha huomaa Zosiman ruumiin löyhkää.

JOBS KUOLI, kun alkoi kapitalismin surutyö; historian tehokkaimman lihamylyn pitkät jäähyväiset. Ihmiset marsivat Wall Streetilla. Aave, joka kummittelee Amerikassa, ei – to-dellakaan – ole Jobsin haamu. Nähdäänkö jossain Halla-ahon visvainen uni: tankit köy-hien kimpussa?

Mannisen kuva: Leena Louhivaara

Näkökulmia julkisuuslakiin

Yliopiston rehtorin valintaan liit-tyen käytiin taas pieni julkisuus-kärhämä yliopiston ja Jylkkärin välillä. Kirjaamosta kerrottiin, että hake-muksia ja hakijoita ei kirjata diaariin ja että hakemuksista annetaan tietoa vasta hakuajan päättymisen jälkeen.

Kyse oli tietävästi siitä, että hallinto-johtajan paikkaa täytettäessä osalle ha-kijoista oli tullut yllätyksenä, että asiakir-ja – myös työhakemus – on lähtökohtai-sesti julkinen saavuttuaan viranomaisel-le. Yliopisto ei ole viranomainen, mutta uudessa yliopistolaissa on pykälä, jossa nimenomaisesti sanotaan julkisuuslain si-tä koskevan.

Yliopiston hallitus oli halunnut julki-sen ja läpinäkyvän haun. Kuitenkin rehtoraatissa oli jostain syystä haluttu vii-vyttää hakijoiden nimien tulemistä julki.

Julkisuuslaki vaatii vastaamaan tieto-pyyntöihin viipymättä. Onneton lainsää-täjä on kuitenkin tahtomattaan antanut viranomaisille peliaikaa määrittelemällä lakiin myös takarajan vastaukselle: kaksi viikkoa. Yllättävän monen julkisuusasian viipymätön käsitteleminen viranomaises-sa kestääkin täsmälleen kaksi viikkoa.

pääkirjoitus

24. lokakuuta 2011

Asiakirjajulkisuuden osalta lakiin tunnutaan suhtauduttavan vain yhtenä näkökulmana muiden joukossa.

Kirjaamossa oli hoksattu, että diaari on julkinen ja yliopiston verkossa kenen ta-hansa luettavissa. Siksi hakemukset oli päätetty jättää kirjaamatta diaariin.

Loppu hyvin, kaikki hyvin. Jylkkäri sai Lasiakirjat luettavakseen heti tiistai-aamuna haun päätyttyä. Tärkeimmät osat hakemuksia ovat huonolaatuisina kän-nykkäkamerakuvina luettavissa Jylkkärin verkkosivuilta. Silti täytyy taas kerran ki-rotta julkisia asiakirjoja panttaavienn ta-hojen toimintaa. Asiakirjajulkisuuden osalta lakiin tunnutaan suhtauduttavan vain yhtenä näkö-kulmana muiden

joukossa. Kun viranomaisen tai yliopis-ton pitäisi sovittelua yhteen omia imago-intressejään, hakijoiden mahdollista mie-lipahaa ja lakia.

Ei pidä. On itsestään selvää, että laki ajaa muiden sinänsä järkevien ja perusteltu-jen, mutta lakiin kirjaamattomien näkö-kohtien ohi.

Mutta nyt hakupaperit ovat julkisia, ja kuka tahansa voi käydä tutustu-massa rehtoriehdokkaiden näkemyksiin siitä, mihin suuntaan yliopistoa pitää ke-hittää. Maistiaisista saa jo tästä lehdestä.

Jarno Liski
paatoimittaja@jyy.fi

TOIMITUS SUOSITTELEE

KOTIVIINI (juoma).

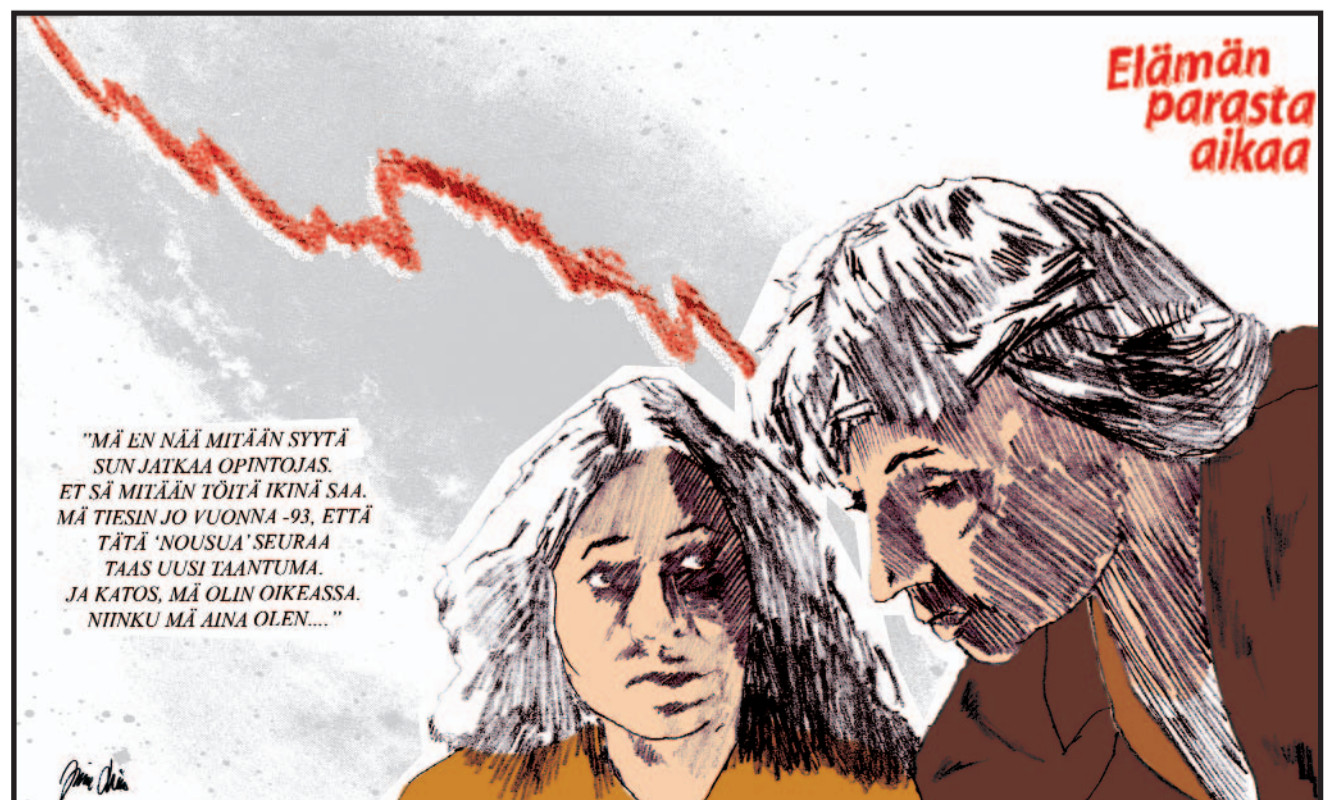
Jos kesän marjat pullistelevat pakkasessa, niistä voi loihkia viiniä.

HALLOWEEN (kemut).

Halloween-pippalot härpäkkeillä ja asian-mukaisilla asuilla. Kyllä aikuisenakin voi.

TALVIRENKAAT (eloonjäämiskeino).

"Jos mä vielä tän talven näillä...."
Tässä asiassa ei kannata säästellä.

Tiesin, että syksyllä asuntoja on vaikea saada. Tänä vuonna tilanne tuli kuitenkin yllätyksenä.

Neljä kuukautta asunnotta elänyt Sampo Lyymä.
(Keski-suomalainen 17.10.)

Drop out putoaa ylöspäin

Noin viidennes korkeakouluopiskelijoista ei koskaan suorita tutkintoa. Pitkittänyt luennoilla istuminen kuluttaa korkeakoulujen resursseja. Toimintameno- tai tulosbudjetointikielillä voisi sanoa, että

Kellastuneet sivut

heistä tulee korkeakoululle menoa, mutta ei juurikaan tulosta. Koulutuspoliitikot ovatkin leimanneet opintojen pitkittymisen ja keskeyttämisen haitalliseksi ilmiöksi. Ylipitkät opiskeluaajat on koettu

ongelmaksi jo 60-luvulta lähtien. Tiedettä ja ylintä opiskelua pohtinut työryhmä määritteli neljän vuoden tavoiteajan kandidaatin tutkinnon suorittamiselle 1965. Ongelma uudistettiin johdonmukaisesti 70- ja 80-luvuilla.

Jyväskylän ylioppilaslehti
(13.2.1992)

LYHYESTI

YLIOPISTON rehtorihaku hämmästytti lukijoita Jylkkäriin nettisivuilla:

Eli jos hakemuspino katoaa, kukaan ei tiedä, kuka oli lähettänyt hakemuksen. Siitähän sitä voi kätevästi siten hukata ei-toivottuja hakemuksia.

Julli

Hakijoista vain pari on Jyväskylän yliopiston ulkopuolelta. Joko rehtorin paikka ei kiinnosta (mikä olisi vähän erikoista) tai sitten ulkopuoliset eivät usko mahdollisuuksiinsa, vaikka ennakkoon on puhuttu jonkin verran siitä, että seuraavan rehtorin olisi hyvä tulla ulkopuolelta. Mitä tämä kertoo yliopistostamme?

Ville

BYYTISET eivät oikein toimi nykyään. Sähköpostiviestissä kaksi tapahtumaa ja nekin ovat samasta tapahtumasta eri kielillä. Jyytisissä samoja tapahtumia kuin Byytisissä. Vain Jyytisissä tapahtumia, mitkä pitäisi olla vain Byytisissä. Ihan niin kuin niitä hoitaisi kaksi eri henkilöä yhden sijaan, niin kuin pitäisi olla. Hieno idea tuo jakaminen, mutta käytännönteutusta pitäisi vielä hioa.

Tiina

Lisää keskustelua:
www.jylkkari.fi

Jussi

Lillukka varattu joka sunnuntai

Aihe, johon olisi mukava saada lisäselvyyttä on, että miksi joku on voinut varata Lillukaan ainakin vuoteen 2016 asti sunnuntaisin alkaen klo 11. Jaksoin selata kalenteria vuoden 2016 alkuun asti, sitten kylästyin. Lisäksi kyseessä vaikuttaa olevan jokin seurakunta, mikä tun-

tuu oudolle, koska tämä toiminta estää tilan varsinaista käyttötarkoitusta biletilana, koska olisi mukava järjestää tapahtumia jotka kestäisivät koko viikonlopun reilusti sunnuntaille asti.

Ihmettelen

Aineiden yhdistämisestä

Yliopistolla on nykyisin taipumus yhdistää useita aineita kokonaisuuksiksi. Mitä on tapahtumassa ja miksi? Yhteiskuntatieteiden laitoksesta ei ole ulospäin infottu mitään ja näin sivuaineopiskelijana olen hämmennyksen tilassa, että kuinka kauan vanhoja aineita voi vielä jatkaa (eri lähteistä olen saanu erilaisia päivämääriä). Vuoden päästä myös taiteiden ja kulttuurin laitoksella ollaan tekemässä samanlaista yhdistämistä.

Nämä asiat vaikuttavat syvästi aineisiin, opintoihin ja myös ainejärjestöihin. Olisi mukava saada puolueetonta mielipidettä siitä, mitä on tapahtumassa. Miten yhteiskuntatieteellisen tiedekunnan ainejärjestöt ovat selvinneet tilanteesta? Ovatko kaikki yhä hengissä ja aikovatko myös pysyä hengissä?

Lisätietoa kaipaava

VAPAA SANA

Jylkkäri haluaa tietää, mitä lukijat ajattelevat. Lähetä mielipiteesi sähköpostitse osoitteella jylkkari@jyy.fi tai tekstiviestillä p. 045 137 1957. Kirjoita lyhyesti. Toimitus varaa oikeuden lyhentää ja käsitellä kirjoituksia tarvittaessa.

Miten yhteiskuntatieteellisen tiedekunnan ainejärjestöt ovat selvinneet tilanteesta?

IRTOKUVA

Kortepohjan ylioppilaskylän kierrätyskeskus Kierukassa tavara vaihtaa omistajaa ilmaiseksi. Kylmän tullen tarjolla on ollut paljon talvivaatteita, kuten toppatakkeja, piipoja, kaulaliinoja ja villapaitoja, joita on saatu opiskelijoilta ja yliopiston henkilökunnalta. Kierukka on auki tiistaisin klo 17-19. Osoite on Taitonie-kantie 9 C. Kuvassa Joni Juntunen.

JYYPÄÄ

Kirjoittaja on talous-, yritys yhteistyö- ja julkaisutalouden

Jukka
RuokanenTurhauman
tulos

RAHA, RAHA, raha, raha, vaali, vaali, vaali, vaali, vaaliraha, vaaliraha, raha-vaali, rahavaali, vaalivali, vaalivali, valivalivalivali.

Itse kukin on jälleen korviaan myöten täynnä vaalitunnelmaa. Koju täällä, koju tuolla. Kaunista ja vielä kauniimpaa, hyvää ja parempaa, tätä kaikkea on taas jaossa. "No hätä", toveri! Jos vaikka mahahaava jo runtelisi sisuksiasi, eikä kuppisi tyhjene millään, voin silti vakuuttaa, ettet ole turhaan turhautunut.

Valtaa on jälleen jaossa. Se on fakta. Euforiaa tai silkkaa vitutusta, sillä ei ole niinkään merkitystä – ei ainakaan jollei vallattomankumouksen kriittinen massa yllättäen pääse kumuloitumaan opiskelijoidenpäissä. Mutta, että mitä valtaa?

Ensinnäkin, ei mitään vaan miten. Meillä on koneisto, siinä on osia, sinne menee syöte ja sieltä tulee tulos. Syöte on sitä, mitä sisään nyt keksitäänkään heittää: mielipiteitä, arvoja, kokemuksia sekä kantavaa ynnä kantaaottavaa ääntä ja mitä ilmeisimmin koneiston mieluokkaa – tuotetta lihaa opiskelijaan käärittynä. Koneisto on puolestaan sitä, mitä esi-isät ja edeltäjät ovat suuressa viisautessaan rakentaneet sekä sitä, miten me, te ja nuo tuolla toisaalla toimivat. Tämä on sitä "miten" valtaa. Jos jonkun kiinnostus sattui heräämään, niin otakoon itse paremmin selvää.

MINUA JA TEITÄ, tai ainakin minua, kiinnostaa nyt enemmän se tulospuoli – "mitä" valtaa. Arvoisat äänestäjät, äänestettävät ja äänestämättömät haluaisin muistuttaa teitä siitä, että tulospuolella opiskelijademokratian korkeimmassa elimessä on joitain vakioita. Näistä nostan esiin kolme esimerkkiä. Ensimmäinen on toimintasuunnitelma. Se määrittelee ylioppilaskunnan toimeenpanevan elimen eli hallituksen tekemiset vuoden verran etukäteen. Siis yhden määrää ja toiset tekee. Toinen esimerkki on talousarvio. Siinä määritellään rajat ylioppilaskunnan varojen käytölle tulevaisuudeksi eli mihin sitä massia laitetaan ja mihin sitä todellakaan ei laiteta. Kolmanneksi, edustajisto valitsee opiskelijaedustajat yliopistomme eri hallinnollisiin portaisiin. He ovat mukana päättämättä, siis päättämässä, siitä, miten asiat yliopistossamme hoidetaan.

Tuloksia tulee joka tapauksessa. Se on fakta. Sinä voit vaikuttaa siihen millaisia tulokset ovat, jopa ilman vallankumousta. Ja jos et luota, niin tee itse.

HUOM! "Milloin" valtaa on jaossa ennakkoon 26.–27.10 ja varsinaisesti 1.–2.10.

Jukka
Ruokanen

Tuloksia tulee joka tapauksessa. Se on fakta. Sinä voit vaikuttaa siihen millaisia tulokset ovat, jopa ilman vallankumousta.

TOMMI PUSKA

Antti Eronen tietää, ettei kirjoilla rikastu. Ei ole tarkoituskaan. Nuori kirjailija on iloinen, jos joku lukee hänen tuotoksia. Eronen on tavattavissa Jyväskylän Suomalaisessa kirjakaupassa 10.11. klo 16–17.

Eronen loi ikkiyön

Antti Eroselta, 22, julkaitiin jo toinen kirja. Hän kannustaa esikoiskirjailijoita sinnikkyteen.

"GLOBAALIN ydinsodan liekit pyyhkivät yli planeetan! Palavien kaupunkien tuhka pimentää taivaan!" Apua!

Näin ikävästi ovat asiat **Antti Erosen, 22,** romaanissa Talvi. Erosen asiat taas ovat hyvin, sillä hän on nuoresta iästään huolimatta julkaissut jo kaksi kirjaa. Talvi näki päivänvalon pari viikkoa sitten. Ensimmäisensä, Dreamland - Aavekomppania -kirjan, hän julkaisi lopetelleessaan lukiota vuonna 2008.

Ihan hyvin. Erosen kustantamo on suomussalmelainen Myllylahti.

"Voin sanoa vinkkinä esikoiskirjailijoille, että teosta kannattaa tarjota moneen kustantamoon yhtä aikaa. Jos jää odottamaan vastausta yhdeltä, saattaa joutua odottamaan kauankin. Itse en

saanut useasta kustantamosta koskaan vastausta, kun tarjosin esikoistani", nuori kirjailija kertoo.

Eronen lähetti ensimmäisen kirjansa aineiston kymmeneen kustantamoon. Osasta tuli sentään rehellinen hylkäyskirje. Myllylahti oli kiinnostunut ja vastasi Eroselle vain parissa kuukaudessa.

"Talvi-romaanin en edes tarjonnut muualle, vain Myllylahdelle."

Talvi on post-apokalyptinen romaani. Eronen liikkuu kirjoittaessaan mielellään science fictionin maailmassa.

TOINEN ROMAANI syntyi pienen paineenkin alla. Kun esikoinen oli siipien kokeilua, toista kirjoitti jo julkaisua varten.

"Mitä, jos ei mene läpi kustantajalla? Kävikö ekan kanssa vain tuuri? Että osaanko kirjoittaa?" Eronen kuvailee ajatuksiaan. Ne söivät kirjoitusprosessin hauskuutta.

"Mutta niinhän se on, että suunnit-

telu on hauskaa, kirjoittaminen joskus väkänäistäänkin. Sitä pitää vain jaksaa istua koneella ja naputtaa. Turha odottaa aina inspiraatiota."

Kirjaideoita lienee monella. Niitä haudutetaan päässä pieniä ikuisuuksia, ja lopulta ne katoavat. Pitäisi käydä tuumasta toimeen, mutta arki syö.

"Itsekin olen tarvinnut siten aikaa keskittyä vain kirjoittamiseen. Esimerkiksi kesäloman."

ERONEN opiskelee Jyväskylän yliopistossa, ei suinkaan kirjallisuutta, vaan psykologiaa. Kirjoittaminen on hänelle harrastus.

"Ei kirjoilla rikastu, eikä tätä rahan takia tee. On hienoa, jos joku lukee tuotoksiani."

Tarinoiden kertominen on aina ollut Eroselle tärkeää. Nyt hän toteuttaa unelmaansa.

Elina Mäenpää

toimittaja@jyy.fi

Kaupungin paras
tapahtumakalenteri

Facebookin Jyväskylän ylioppilaslehti -sivulta näet yhdellä vilkaisulla, mitä kaupungissa tapahtuu tänään ja tulevina päivinä.

Ilmoita tapahtumasi: jylkkari.fi/ilmoita

Maisteri vailla valkolakkia

Tuomas Leinosen peruskoulun päättötodistusta ei kehtaisi kehystä. Lukio on käymättä, mutta Orimattilassa odottaa työ opettajana

TUOMAS LEINOSTA ei peruskoulussa kiinnostanut. Päättötodistuksen keskiarvo keikkui kuuden kieppeillä, ja lukio jäi väliin. Pahis?

Joulukuussa Leinonen valmistuu maisteriksi. Työpaikka aineenopettajana on valmiina Orimattilassa, Lahden lähellä.

Hän on oiva esimerkki siitä, että aina kannattaa yrittää.

”Mulla on kaksi ammatillista tutkintoa: puuseppä ja musiikkiteknologi. Vuonna 2005 ajauduin kuitenkin koulunkäyntiavustajaksi. Sitten sain opettajan sijaisuuksia ja kipinä iski”, Leinonen kertoo.

Kalju, tatuoitu ja äärimmäisen mukavan olinen mies taannoin kapinoin opettaja-ajatusta vastaan. Hän ei seuraisi opettajanhempiansa jalanjälkiä. Leinonen uskoi yli parikymppi-

seksi musiikin olevan hänelle se oikea juttu. Alan raadollisuus kuitenkin visutti haavetta toimia musiikkialalla.

”Sain vuoden työn liikunnan ja teknisen työn tuntiopettajana. Silloin päätin, että haen opiskelemaan yliopistoon”, nyt Tuoni-yhtyeessä bassoa soittava Leinonen sanoo.

Leinonen ehti pönttää 100 opintopistettä avoimessa yliopistossa ennen kuin aloitti yleisen kasvatustieteen opinnot Jyväskylän yliopistossa. Hän huomasi pärjäävänsä ja vieläpä hyvin.

”Arvosanat menivät avoimessa hyvästä kiitettävään, vaikka tentteihin valmistautuminen ei aina vaatinut kauheasti vaivannäköä. Yliopistossa mietin, että jumankautu, eihän tää ole niin vaikeaa. Kyse oli peruskoulussa ollut vain kiinnostuksen puutteesta.”

LEINONEN on päässyt opiskelemaan pelkän valintakoemenestyksen perusteella. Hänestä se on oikeudenmukaista. Annetaan mahdollisuus, eikä tuomita sen perusteella, miten on opintensa nuorena hoitanut.

”Olisi hyvä, jos useammassa tiede-

kunnissa olisi sama käytäntö, se, ettei koulumenestys vaikuttaisi valintaan. Suurin osa yliopistolaisista on käynyt lukion ja tiennyt jo siellä menevänsä korkeakouluun. Joillekin alakin on selvillä. Se ei välttämättä takaa menestystä yliopistossa. Työkokemus ja elämäkokemus ovat tärkeitä. Ja tunne siitä, että tietää, mitä on tekemässä”, Leinonen miettii.

Leinosen mukaan opiskelijan työkokemuksen voisi huomioida vielä paremmin yliopistoissa. Ettei kokeneen tarvitsisi käydä alusta alkaen läpi samoja asioita kuin alan ensi metrejä taapailevien.

Leinonen kertoo saaneensa työelämässä ja opettajilta vain positiivista palautetta. Hyvähän se on, että yliopistossa on eritaustaisia opiskelijoita.

”Kyllä mä hakiessani tiesin olevani riittävän hyvä. Mietin vain, miten opettajat mahtavat suhtautua”, Leinonen sanoo.

Elina Mäenpää

toimittaja@jyy.fi

Musiikki on pian opettajaksi valmistuvalle Tuomas Leinoselle tärkeä harrastus. Hän soittaa bassoa jyvaskyläläisessä Tuoni-bändissä.

Puhtia punttikselta ja kotiruoasta

Arja Yläjärvi on puurtanut Ilokiven keittiössä 30 vuotta

”**EI KYLLÄ** uskois, että hän on työskennellyt täällä 30 vuotta. Näyttää niin nuorelta.”

Näin luonnehti eräs opiskelija Ilokiven pitkäaikaista työntekijää, **Yläjärven Arjaa**, joka aloitti Ilokivessä vuonna 1981.

Kehut hymyilyttävät Arjaa, joka kantaa käsissään juuri kiitokseksi työvuosistaan saamansa kukkakimppua. Sankaria muistettiin kakkukahvein.

”Olen käynyt yli 20 vuotta kuntosalilla, hiihdän talvet ja lenkkeilen. Ihminen jaksaa työssä, kun peruskunto on hyvä”, Arja kertoo.

Vuosista on kiittäminen myös hyviä työkavereita, työnantajaa ja kiitollisia työaikoja: viikonloput ja illat ovat vapaata. Arjan mukaan näitä seikkoja osaa ravintola-alalla arvostaa.

ARJA TULI aikoinaan Jyväskylään Virroilta. Aviomiehen luo. Hän jätti työnsä vanhustyönpalvelutalossa ja työllistyikin pian Ilokiveen työskenneltyään tovin Seurahuoneella. Aluksi työvuoroja oli vain kolme viikossa, mutta tahti muuttu kahden viikon jälkeen, kun eräs keittäjä lopetti työnsä.

”Keittiö oli silloin tosi alkeellinen, eikä opiskelijoita käynyt syömässä kuin 200–300. Heille oli pöytäintarjoilu.”

Kuka uskoisi...

”Uuni oli pieni, eikä sinne mahtu-

Ilokivessä 30 vuotta työskennellyttä Arja Yläjärveä muistettiin kukin ja kauniin sanoin.

nut kuin yksi satsi makaronilaatikkoa kerralla. Perunat keitettiin kattilassa”, Arja hymyilee.

Hän muistaa myös vuodet, jolloin Ilokivi oli öisinkin auki. Silloin näki eri lailla opiskelijaelämää.

”Nuoret tulivat tutuiksi, kun he viettivät ravintolassa iltaa. Muistan yhä silloin hallituksessa olleiden nimiä.”

ARJA SYNTYI maalaistaloon ja tottui jo nuorena liikkumaan osallistumaan

ruoanlaittoon. Siitä tuli tärkeä juttu. Vieläkin hän vannoo kotiruoan nimeen.

”Kokkaan aina iltaisin kotonakin. Lähistöllä asuvat poikani joskus soittavat ja kysyvät, mitäs siellä on tänään

ruokana. Tulevat sitten kotiin syömään.”

Elina Mäenpää

toimittaja@jyy.fi

Uudelta rintamalta

JY:n edustajistovaaleihin lähdetään uudella rintamalinjalla. Vasemmisto-oikeisto-jaon sijaan kampanjonnin kovin taistelu käydään poliittisten järjestöjen ja ainejärjestöjen välillä.

IKIAIKAISET opiskelijapolitiikka-aktiivit **Juha Lintula**, **Ville Qvist** ja **Soile Koriseva** ovat hääränneet taustalla kuukausitolkulla, kun poliittisesti sitoutumattomien ryhmien vaalirengasta on kasattu. Nyt rinki on kasassa ja ainejärjestöjen pohjalta rakennettujen ryhmien vaalirengas lähtee haastamaan poliittisia ryhmiä.

Ainejärjestöt kampanjoivat sillä, että toisin kuin poliittiset ryhmät, he keskittyvät vain Jyväskylän yliopiston asioihin, eivätkä haahuile tonniltaan ulos tekemään valtakunnanpolitiikkaa tai tarttumaan globaaleihin kysymyksiin. Toisaalta tämä virsi on tuttu oikeistolaisten poliittistenkin ryhmien veisuusta jo vuosien ajalta, vaikka sitä ei iso osa vaa-

lirenkään ehdokkaistakaan tunnu tietävän tai tunnustavan. Poliittiset ryhmät puolestaan peräänkuuluttavat äänestäjien kuluttajansuojaa. Heidän mukaansa poliittisesti sitoutunutta (tai siis tietenkin sitoutumatonta, mikäli kyse on yleisavustusten vastaanottamisesta, mutta siis no, poliittista) ryhmää äänestämällä äänestäjä tietää,

millaista yhteiskunnallista arvo maailma ääni menee tukemaan. Nykyisellä vaalitavalla äänet menevät ryhmille, eivät yksilöille.

JYLKKÄRIN ryhmäkuvaan koontuneilta ehdokailta ei saanut vastausta kysymykseen, mitkä ovat vaikkapa vasemmistolaisten ja koomuslaisten linjaerot Jyväskylän

yliopiston tai ylioppilaskunnan paikallisissa kysymyksissä.

Yksimielisiä oltiin siitä, että opintojen ohjausta ja joustavaa opiskelua pitäisi kehittää. Mielenpide-erot taas keskittyivät opintotuen kehittämiseen ja kehitysyhteistyöhön, jonka ei ainakaan pitäisi olla edustajistovaalien äänestäjän keskeisin kriteeri.

ei mitään uutta

EDUSTAJISTO on ylioppilaskunnan ylin päättävä elin. Yksi tai kaksi arvausta tuli vastauksena kysymykseen, mikä on JYYn taseen loppusumma, siis millaisesta omaisuudesta edariehdokkaat olisivat tulossa päättämään. Kerrottakoon, että summa näkyvä olevan vajaat 43 miljoonaa euroa. Sitä vasten maratonkokoukset

Ilokiven saunan seinää, jalkapallomaalien leveyttä tai saunapaljun hankkimista koskien tuntuvat surkuhupaisilta. JYYllä on vajaa kolmesataatuhatta euroa ja JYY-konsernilla parisen miljoonaa euroa arvopapereina ja pankkitalletuksina.

TOIVOA SOPII myös, että edusta-

jistovaaliehdokkaat ymmärtävät, millaisia vaikutuksia broileritarhalla saattaa olla valmistumista ajatellen. Näissäkin vaaleissa on kuusi ehdokasta, jotka olivat ehdolla ainakin jo vuonna 2005. Mikä hauskin, monet heistä ovat vielä melko näkyvästi ja aktiivisesti mukana opiskelijapolitiikoinnissa.

Jyvivan ehdokas **Jarno Miettinen**,

31, oli edellisen edustajiston puheenjohtaja. Miittisellä on menossa seitsemäs opiskeluvuosi. Nyt Järjestöjen äänen taustajoukoissa hääriilevä P&D:n Ville Qvist, 28, on kahdeksannen vuoden opiskelija.

Yhdeksättä opiskeluvuottaan aloittavat tänä vuonna 27-vuotiaat **Jarno Parttimaa** (kok) ja **Hannu**

Vehniäinen (pd). Voiton vie kuitenkin joulukuussa kolmekymmentä täyttävä **Antti Yli-Tainio**, joka on 11. vuoden opiskelija – niin ja väistyvän edustajiston puheenjohtaja.

Jarno Liski

paatoimittaja@jyy.fi

VAPAALLA

Lampaankasvat-
tajien bileet
päätyvät slova-
riin "Pässi rinnal-
lein painuu".

Halloween-festivaalit
Ilokivessä

Ilokivessä pääsee lauantaina 29.10. Halloween-tunnelmiin. Kampus Kinon ja jyväskyläläisen Club Lunatic Eclipsen järjestämä Halloween-festivaali tarjoaa Halloween-fiilistelyä hytvävi elokuvien ja synkkäsävyisen musiikin muodossa.

KAMPUS KINO

Ti 25.10. klo 19
Klovni -
kyllä nolottaa
Tanska 2010)

Klovni – Kyllä nolottaa -elokuvan taustalla on kahden tanskalaisen koomikon Frank Hvamin ja Casper Christensenin luoma Klovni tv-sarja, jota on Suomessa esitetty nimellä Kyllä nolottaa. Sarjan päähenkilö Frank onnistuu munaamaan itsensä lähestulkoon tilanteessa kuin tilanteessa. Elokuvan päähenkilöt Frank ja hänen kaverinsa Casper päättävät lähteä kanoottiretkelle kohteenaan Euroopan paras bordelli. Matkan päätarkoituksena on saada seksihullun Casperin tarpeet tyydytettyä mahdollisimman usein. Elokuvassa parivaljakon toilailut viedään äärimmäisyyksiin, eikä alastomuudelta, alapäähuumorilta ja myötähäpeän tunteilta vältytä.

La 29.10. Night
Visions -
Kauhu-, scifi- ja
fantasiaailta.

Kauhu-, scifi- ja fantasiaelokuviin keskittyneen festivaalin parhaimmisto vieraillee perinteisesti myös Kampus Kinossa. Lisätietoa: ww.jyy.fi/kampuskino

Ti 1.11. klo 19
Winter's Bone
(USA 2010)

Sundance -festivaalin pääpalkinnon kahminut Winter's Bone on realistinen kuvaus elämästä ja kuolemasta Yhdysvaltojen Ozark -ylängöllä. Huumeet ja niiden tuoma väkivalta ovat alueen vitsaus. Winter's Bone kertoo 17-vuotiaasta Reestä, jonka äiti käyttää huumeita ja isä istuu linnassa. Ree saa kuulla isänsä pantanneen perheen talon päästäkseen vapaaksi takuista vastaan ja paenneen sitten virkavaltaa. Ree lähtee etsimään isäänsä, koska kodin menettäminen hajotaisi perheen lopullisesti.

Haalaripellet
jonoon, mars!

Kauppakadun Appro
valloitti taas syksyisen
Jyväskylän.
Sikailua ja
lämmintä kaljaa?

TUHANNET janoiset opiskelijat jonotavat päästääkseen lähtökarsinaan yliopiston päärakennuksen eteen. Lauma ajetaan aittaa vasten, ja lähtölaskenta kajahtaa. Viisi, neljä, kolme, kaksi, yksi! Portit avataan, mutta kukaan ei lähdekään juoksemaan juottoloihin, vaanryhmä valuu rauhallisesti kohti yläkaupungin ensimmäisiä ravintoloita.

YLÄ-RUTH klo 18.43. Jonotusaika 7 minuuttia 50 sekuntia.

”Mä laitoin tosi paljon mun tukkaa, ja nyt se on jo ihan litistynyt.”

KAUPPAKADUN Approon otti tänä

vuonna osaa yli 5000 opiskelijaa. Niin ison massatapahtuman järjestäminen ei ole ihan yksinkertaista.

Ravintoloiden haasteena on yrittää järjestää joukolle juomaa eteen mahdollisimman joutuisasti.

Ylä-Ruthissa shotteja kaadettiin lauseihin jo tunteja ennen tapahtuman alkua.

”Lämmetähän ne kyllä kerkeää, mutta eivät ne ole tänne makustelemaan tulossa, vaan haluavat juoda nopeasti”, selittää Ylä-Ruthin ravintolapäällikkö **Susanna Kuoppala**.

Ravintolat myös täyttävät varastojaan hyvissä ajoin ennen Approa, sillä oluen loppuminen kesken olisi katastrofi.

”Täällä lähtöpäässä tarvitaan huimasti vaihtorahaa. Osallistujat osaavat varautua käteisellä, mutta kun kaikilla on se kaksikymppinen, niin rahan-

vaihto tuhansille kaksikymppisille on aikamoinen operaatio”, Kuoppala valottaa.

VAKIOPAIN klo 19.34. Jonotusaika 22 minuuttia 10 sekuntia.

”Vittu siel jatkobileis tulee ole jengi. Onneks mä oon siin vaihees jo niin kännis, ettei kiinnosta enää juoda. Eikä naisetkaa. Vaik oonhan mä nyt mukavan näkönen jätkä.”

Kauppakadun Approsta tulee monelle mieleen lähinnä lämpimistä kaljasta itsensä tolkkuttomaan känniin juoneet haalaripellet. Testiryhmän havaintojen mukaan juomat olivat kuitenkin pääosin kylmiä ja hiilihapottalella. Humaltumaankaan ei pääse ainakaan kovin nopeasti, koska seuraavaa juomaa saa odotella. Ja odotella.

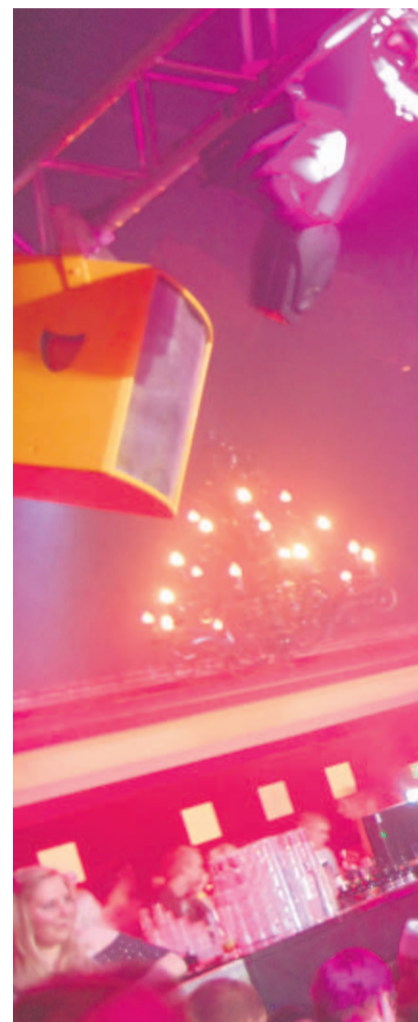
Vakiopaineessa joku jonottaja improvisoi spontaanin Stomp it -näytöksen, johon muut osallistuvat taputtamalla. Muuten jonottaminen on kyllä yllättävän tylsää.

Fiksu approilija olisi suunnannut yliopistolta suoraan alakaupunkiin, missä jengin hajaantuessa jonotus oli huomattavasti nopeampaa. Mutta ei tänne ole tultu järkevyyttä miettimään.

VIHREÄ HALTIATAR klo 20.35. Jonotusaika 9 minuuttia 43 sekuntia.

”Tota...mä kyllä tilasin kaks shottia, enkä näitä oluita. No mut mä juon näe-eka, ja tilataan sit uudet shotit”

Vihreässä Haltiattaressa käytännöllisyys on saanut väistyä viihtyisyyden tieltä. Kaikki pöydät ja tuolit on kasat-

Approon aikaan ravintoloiden haasteen

tu seinustalle, ja approilijat notkuvat orpona tyhjässä huoneessa.

GRAND STAR CAFEN vuoropäällikkö Heli kertoo, että approilijoiden tuloon valmistaudutaan keräämällä baa-rista pois kaikki irtaimisto. Jopa lehtitelineet tyhjennetään.

”Kädet ristissä pelonsekaisin tuntein toivomme, että kaikki on hoksattu ja ilta on turvallinen ja mukava kaikille.”

Heli kertoo, että vaikka tapahtuma

Juoru lämpimistä maltaista osoittautui ilkeämieliseksi.

Kauppakadun Approon aikaan jonot olivat paikoin huimat.

Alkuillasta näytetään kaksi elokuvaa Helsingissä 26.–30.10. järjestettävältä Night Visions Maximum Halloween 3011 -festivaalilta. Illan aloittaa hongkongilaisen **Wong Ching Pon** ohjaama *Revenge: A Love Story*. Toisena elokuvana nähdään Sean Branneyn esikoisohjaus *The Whisperer in Darkness*, joka perustuu **H.P. Lovecraftin** novelliin

Kuiskaus pimeässä (1931).

Illan päättää heti elokuvien jälkeen starttaava Club Lunatic Eclipsen Halloween-klubi, jossa DJ:t soittavat monenlaista musiikkia liikkuen goottilaistyyliisestä tunnelmoinnista kyberhenkiseen synkeään konemusiikkiin yön viimeisinä tunteina. Ilta alkaa kello 19 ja meno jatkuu aamukolmeen.

Kotiteollisuus Lutakossa

Suomirock-suosikki Kotiteollisuus täryttää keikan Lutakossa ensi perjantaina 28. lokakuuta. Äijämeininkiä nähdään jo ennen **Jouni Hynysen** karvaista olemusta, sillä jyvaskyläläinen Paha Kaksonen aloittaa illan.

Hectoria hintavasti

Koko kansan Hector esiintyy Jyväskylän jäähallissa ensi torstaina 27. lokakuuta kello 20. Ihan edullista herran näkeminen ei ole. Liput kustantavat 43 euroa. Esiintyminen on Hectorin Aikamatka-kiertueen ensimmäinen.

KUVAT: SAARA KOHO

a on järjestää joukolle juomaa mahdollisimman nopeasti. Tappeluita ja järjestyshäiriöitä on harvoin.

on yksi vuoden vilkkaimpia päiviä, varsinaisia järjestyshäiriöitä ja tappeluita ei ole. Vessoista löytyy joskus omia juomia ja jonossa yritetään etuilla.

”Mutta kun ikää on se 19–20 vuotta, niin eiväthän he ihan vielä ymmärrä, miten pitää käyttäytyä. Kaikilla meillä on ollut se vaihe, kyllä he vielä oppivat”, Heli pohtii.

ALE PUB klo 21.48. Jonotusaika 18 minuuttia 4 sekuntia.

”Vittu mua vituttaa semmoset ihmiset, jotka ei voi käyttää kortsua. Niinku vaik mun veli. Se sanoo, et stondis lerpahtaa jo silloin, kun alkaa rullata.”

APPRON IDEANA on kerätä juoduisia juomista leimoja suoritustodistukseen. Kuuliainen approilija aloittaa suorittamalla ensimmäisenä vuonna approbaturin ja seuraavana cum lauden, edeten vuosi vuodelta kohti übertohtorin arvonimeä. Käytännössä kuka hyvänsä voi päättää suorittavansa mitä hyvänsä. Joissain baareissa suoritukseen saa tiskiltä tilauksen yhteydessä, monissa paikoissa luotetaan osallistujan rehellisyyteen. Leimoja saa tilata ilmoittamansa määrän.

RUMA klo 22.11 Jonotusaika 2 minuuttia 56 sekuntia.

”Mä huomasin sil haalaris niit viitotomakielen merkkejä. Mä sanoin, et aisul on noit. Se rupes sit viittoon jotain mulle ja mä vastasin englanniks, et ”Oh, yes!” ja sit mä olin sillee ”Eiku!”

Leimojen keräily alkaa tympiä, ja emme jaksu jonottaa narikkaan omiamme hakemaan.

BAR EXPLOSIVE klo 23.20 Jonotusaika 3 minuuttia ja 9 sekuntia.

”Oon katonu Suomi24 profiileja. Siel on ”Mä oon mies Laukaasta, omakotitalo on, morsian puuttuu”. Mut en mä tiitä!”

APPROILIJAT ovat siirtyneet jatko-paikkoihin, joten keskustan muissa kuppiloissa saa taas istua rauhassa. Tulee tunne, että olemme jääneet jälkeen muusta bileporukasta.

SENSSI klo 00.23. Jonotusaika 13 minuuttia 11 sekuntia.

Vihdoin asiaan! Jatkobilet! Olemme tosin missanneet suorituksen enimmäisajan, emmekä oikein edes tiedä, mihin suoritusten kanssa olisi pitänyt mennä. Tuloksena 14 juodun

juoman jälkeen on siis tyyli hylätty. Senssissä bileet ovat täydessä käynnissä. Punahaalarinen ja sinihaalarinen suutelevat tanssilattian reunassa. Ympäristö- ja energiatekniikan opiskelija Jussa on tullut approilemaan Tampereelta asti. Jo toista kertaa. Tamperelaisia lähtiöitä oli tänä vuonna ainakin neljä bussillista.

”Lähdettiin hoitamaan ulkosuhteita. Jyvaskyläläiset ovat äärimmäisen mukavia, avoimia ja sosiaalisia opiskelijoita. Vaikka olemme laulaneet Pikku Kakkosen Postia, on tultu iloisena vastaan”, Jussa riemuitsee.

GIGGLING MARLIN, Freetime, London. Kello on puoli kahden ja puoli neljän välillä. Kahisemme haalareissa baarista toiseen. Suoritukset jäivät saamatta, emme nähneet sikailua. Kalja oli kylmää, eikä edes kovin kallista. Tässäkö tämä nyt oli?

Mutta aina oppii jotain uutta. Esimerkiksi sen, että Jyväskylän keskustassa on ainakin 31 baaria. Niitähän voi kiertää myös vakavana älykkönä samettibleiserissä.

Emmi Tuomisto

JÄLKIKIRJOITUS

Kirjoittaja on Jylkkärin päätoimittaja

Jarno Liski

Nollat ja numerot

JYYN TASE on vajaat 43 miljoonaa. Siinä on nelkku ja kolkku ja kuusi nollaa. Kuusi nollaa on paljon, mutta vielä enemmän niitä on opiskelijapolitiikassa.

Edustajistovaaleissa äänestää noin joka neljännes. Se on samaa luokkaa kuin S-ryhmän alueosuuskappojen vaaleissa.

EDUSTAJISTOSSA roikkuu väkeä, joka on nyhjännyt hiekkalaatikkoleikeissään vuositolkulla ja yliopistossa parhaimmillaan toista vuosikymmentä.

On tietysti hienoa, että ylioppilaskunnan ylimmässä päättävässä elimessä on kokemusta, mutta sen soi si myös näkyvän jossakin.

Kun edustajistossa päätetään miljoonalainoista uusien talojen rakentamiseen, pidetään siellä puheenvuoroja asuntojen seinien väristä. Kun edustajistoon tuodaan aloite urheilukentän jalkapallomaalien leventämisestä, venyy kokous maratonmittoihin.

Kympeistä ja satasista jaksetaan vääntää jopa viranomaiskanteluihin asti, mutta vailla kummempaa keskustelua siirretään vuosittain kymmeniä tuhansia euroja rahastoihin, joilla varaudutaan automaatiojäsenyyden loppumiseen.

Käytännössä se tarkoittaa sitä, että nykyiset opiskelijat maksavat enemmän, jotta toimintaa voitaisiin jatkaa siinäkin tapauksessa, että kansa päättäisi äänestää valtaan sellaiset lainsäätäjät, jotka päättävät purkaa pakkojäsenyyden.

ILOKIVEN lounasruokala tekee voittoa vuosittain sadan tuhannen euron molemmin puolin. Sonaatti jakaa osinkotuottoja JYYlle - yhdelle omistajistaan - kymmeniä tuhansia euroja vuosittain.

Käytännössä tämä voitto on piilojäsenmaksua, sillä monissa korkeakouluissa syödään opiskelijalounas alle kahdella eurolla.

En vastusta kumpaakaan ratkaisua, mutta vastustan sitä, että ylimmässä päättävässä elimessä ei tunnuta edes hahmottavan sellaisia kysymyksiä, joista oikeasti pitäisi käydä poliittista keskustelua. Se olisi tarpeen, jotta vanhat toimintamallit eivät jatku vain omaksuttavina ennakkoluuloina, vaan punnituina valintoina.

ON VARMASTI parempikin, että paljunpystyttäjät ja maalinventäjät eivät sohi miljoonakirstuun. Mutta ehkä se olisi hinta, joka on maksettava siitä, että tulevaisuuden vaaleissa olisi ehdolla väkeä, joka ymmärtää, kuinka paljon on pelissä paikallisestikin, eikä pelkästään lukemattomien kannanottojen sanamuotojen mahdollisesti poliittisissa konnotaatioissa.

Jarno Liski

Edustajistossa roikkuu väkeä, joka on nyhjännyt hiekkalaatikkoleikeissään vuositolkulla ja yliopistossa parhaimmillaan toista kymmentä vuotta.

Visainen mainosräppi

Jim Pembroke: Muovirahan ylistys (Old Stars 1987)

MAINOSMIEHET ovat kautta alan historian hais-telleet tiukasti nuorison uusimpia trendejä. Tämä pätee sekä nuorisokielelle, jolla tehdyt mainokset tarjoavat paikoin mainiota huumoria, että nuorisomusiikkiin. 1980-luvun uudet musiikkityylit kuten rap ja tekno päätyivät Suomessa jo varhaisessa vaiheessa mainoksiin, mikä teki niiden soundeista tuttuja tv-kansalle. Toki musiikkityyleihin vihkiytyneiden mielestä mainosmuusikoiden tekeleillä ei ollut paljoakaan tekemistä oikean rapin tai teknon kanssa.

SUOMEN ensimmäisenä raple-pynä pidetään General Njassan I'm Young, Beautiful And Natural -teosta vuodelta 1983. Toden teolla rapista ruvettiin puhumaan 1980-luvun lopussa, jolloin sekä suomalainen humorirap että musiikkityyliin juurille uskollinen rap olivat saaneet maassa enemmän jalansijaa. Mainoslevyillä oli siinä vaiheessa räpätty jo pitkään.

LUOTTOKORTTIEN yleistyessä 1980-luvulla Suomessa alettiin nähdä myös niiden lieveilmiöt. Keskellä kovinta kulutusjuhlaa Elinkeinohallituksen kuluttajatoimisto päätti julkaista rapäänitteen, jos-

DIVARIN HELMI

sa kansalaisia kehoitetaan malttiin Visan vintutuksessa. Valinta kappaleen vokalistiksi oli niinkin epätodennäköinen kuin vanha progemies, Wigwam-yhtyeestä tuttu britti **Jim Pembroke**.

VUONNA 1987 Suomessa ei vielä ollut paljoakaan käytännön kokemusta rapleppien tekemisestä. Niinpä Muovirahan ylistys on hämmäntävä sekoitus alkeellisesti tuotettua räppiä ja Pembroken räppäystä, jonka flow on lievästi sanottuna mielenkiintoinen. Ääntäminen sujuu Pembrokelta parinkymmenen Suomen-vuoden kokemuksella kohtuullisesti, mutta tekstin sovittaminen kappaleen rytmiin osoittautuu paikoin liian vaikeaksi.

KUN AIKA kuluu, on maksut eessä, vauhtikin loppu ja hiekkaa on reessä? varoitellaan Muovirahan ylistyksessä. Muutama vuosi kappaleen julkaisun jälkeen se huomattiin Suomessa maanlaajuisesti. Tällä hetkellä pikavippiongelmien kanssa painivia tuntuu olevan sen verran, että Jim Pembroke pitäisi ehkä jälleen tuoda studioon räppäämään ja julkaista Muovirahan ylistyksestä 2010-luvulle päivitetty versio.

Mikko Mattlar

Sarjassa esitellään unohtuneita kulttilevyjä

Oikaisu

Edellisessä numeron (s. 2-3) väittämän mukaan kaupunginjohtaja Kettusen muutokuvaa ihastelivat kokoomuksen **Matti Pöppönen** ja vasemmistoliiton **Matti Pöppönen**.

Todellisuudessa kuvaa ihasteli vasemmistoliiton **Matti Pöppösen** vierellä kokoomuksen **Paavo Pitkänen**.

EXTRAETUJA OPISKELIJOILLE!

- Easyvision piilolinssinesteeet 10€ (norm. 13€)
- Piilolinssikontrolli -50%

Specsavers Optikko

Etu voimassa toistaiseksi opiskelija-korttia esittämällä Jyväskylän, Palokan ja Muuramen liikkeissä.

Olisit käynyt Specsaversillä.

JYVÄSKYLÄ: Kauppakatu 18, puh. 014 611 130. Avoimma ma-pe 10-18, la 10-15
MUURAME: Virastotie 7, puh. 014 611 144. Avoimma ma-pe 9.30 - 16.00, la suljettu
PALOKKA: CM Palokankeskus / Saarijärventie 50-52, puh. 014 611 133. Avoimma ma-pe 10-20, la 10-16, su 12-16

ARVIOT

Harry Salmenniemi - Runoja
Otava

Kokeellisen runouden taitajan, jyvaskyläläisrunoilija Harry Salmenniemen Runoja on taidokas teos, jonka ääreen pitää palata uudestaan. Se on paikoin jopa haastavaa luettavaa ja kikkailee myös kappalejaoiin ja tavulabyrintein. Kirjaa ei voi vain lukaista, siihen pitää paneutua.

Runoja heittää jo ensimmäisillä sivuillaan lukijan silmille kiivasta ajatuksenjuoksua, hiottua proosarunoutta. Teos on äärimmäisen ajatusrikas. "Mitä syvemmälle joudun itseeni, sitä turhempia asioita puhun." Salmenniemi sukkeloi sujuvasti runouden

tyylilajista toiseen pudottamatta lukijaa täysin kärkeiltä.

Kirjan loppupään teksteissä vokaalit ovat värikyviä ja suomen kieli rikkaimmillaan. On nokkelia riimejä. Kirjassa on alakuloa ja raadollisuutta, joka puree minuun lukijana. "Ei välttämättä kannata aina yrittää parastaan. Jos häviää, katoaa. Eniten maailmassa jumala vihaa sinun kaltaisiasi." Teoksen jälkeen on jotenkin typeräntynyt, haikeakin olo.

Salmenniemi on omintakeinen tekijä, jolle Runojän jälkeä haluaa jälleen nostaa hattua.

Elina Mäenpää

"Lähes täydellinen"

Cirkus Uusi Maailma - Globally wanted

Jyvaskyläläisen nykykirkusryhmä Cirkus Uuden Maailman Globally wanted pelasi vahvoilla teemoilla. Oli väkivaltaa, henkistä ja fyysistä rampuutta, rakkautta ja yksinäisyyttä, mutta ennen kaikkea esitys kiehtoi esiintyjien osaamisen vuoksi. Tunteet tulivat liikkeistä, eleistä ja ilmeistä. Sanoja ei tarvittu.

Kun esiintyjät kiipeilivät tangoilla, ei katsoja voinut ihastella sitä työtä, minkä harrastaja teki esityksen vuoksi. Ihmiskeho taipuu ihmeellisiin suorituksiin.

Vaikka osaamisen taso oli tiedossa, katsoja jännitti, tapahtuuko akrobaatti katon rajasta? Se pieni odotus teki kaikesta elämyksellistä. Tila taituroida oli pieni ja katto näytti ajoittain tulevan vastaan.

Erityisen ehkä mieleenpainuvien hetki oli, kun akro-

baatti **Lotta Roukala** "paiskattiin tankoon."

Mukana esityksessä oli pari jyvaskyläläisen The Concept of Dash -ryhmän parkouriajaa. **Perttu Pihlajaa** ja **Mikko Kervistä** ei erottanut porukasta. Kehonhallinta ja tangoilla taiturointi oli vähintään yhtä vahvaa kuin Cirkus Uuden Maailman poppoolla.

Toisella puolikkaalla tunnelma muuttui. Mukaan tuli huumoria, ja yleisö kikatteli. Minua ei naurattanut. Toinen puolikas oli toistoa, mikä osin lässäytti ensimmäisen puolijan aikana syntyneen tunnelman.

Esityksessä oli muuten erinomainen musiikki, mistä kiitos kuuluu **Pekka Huttuselle**.

Globally Wantedia ei enää ehdi katsomaan, mutta Cirkus Uusi Maailma kannattaa tsekata.

Elina Mäenpää

"Taitoa ja toistoa"

Pirjo Hassinen - Rouva
Otava

Jyvaskyläläisen kirjailijan Pirjo Hassisen uutuusromani Rouva kolmessa eri aikatasossa tapahtuva naisen kasvutarina. Hassisen uutuus ei nouse kirjailijan parhaimmista, vaikka tarina itsessään onkin mielenkiintoinen. Hassinen rakentaa romaaninsa päähahmon tutuista lähtökohdista: paljon haluava anteeksi-pyyttämätön nainen kamppailee maailman kanssa. Meeri lhalasta seurataan nuorena vaimona, keski-ikäisenä toimitusjohtajana ja 70-vuotiaana kiinteistöyhtiön omistajana. Keski-ikäinen voimainen Rouva

viekoittelee Meerin aviomiehen, mikä saa siivoajan tyttären lähtemään ristiretkelle eliitin maailmaan. Matkan aikana Meeri huomaa, että valta puukee myös naista. Onneksi Hassinen ei kuitenkaan sorru puuma-leikkeihin, mikä olisi ollut liian helppo ratkaisu.

Hassinen muistetaan parhaiten hänen hätkähdyttävän voimauttavasta esikoisromaanistaan Joel, joka ironisella sukupuolilautauksellaan mursi ennakkoluuloja. Valitettavasti Rouva on osoitus, että Hassisen olisi aika siirtyä temaattisesti eteenpäin.

Kyösti Hagert

"Ei Hassisen parhaimmista"

Jari Tervo - Layla
Wsoy

Jari Tervon Layla kertoo 15-vuotiaasta muslimityöstä, joka joutuu sukunsa hyväksikäyttämäksi ja tapettavaksi. Layla pakenee Finlandiaan ja päätyy huoraksi Kruununhakaan. Tarinaan punoutuu henkilöitä, jotka ovat kaikki omalla tavallaan ihmisen alhaisimpien ja hävettävien tekojen kuvia.

Vaikka aihe on rankka, Tervo tapansa mukaan viljelee sinne tänne lauseen mittaisia vitsejä. Kerronnan rakenne on intensiivinen, eikä kirjaa tee mieli jättää kesken. Edes kovin pitkien taukojen pitäminen ei ole suosittelavaa, sillä henkilöhaamoja, kertojia ja juo-

nen langanpäitä on paljon. Ehkä liikaakin, sillä lopussa tuntuu, että Tervolla on tullut kiire solmia langat yhteen.

Loppu onkin kirjan heikkous. Kerronnan imu katkeaa, kun Tervo intoutuu mm. kaunokirjallistamaan kokemuksiaan mattokaupoilta Turkissa. Anekdootti tuntuu shokeeraavien käänteiden jälkeen juuri niin päälleliimatulta kuin mitä se on.

Romaani on omiaan vahvistamaan kaikkia äärimusiimeihin liitettyjä ennakkoluuloja, mutta jos lukee kaiken muunkin, kivet jäävät heittämättä.

Jaana Siljamäki

"Kirja kehityksen kääntöpuolesta"

Etsitkö työtä vai työntekijää?

Ota yhteyttä!
p. 020 743 1090
www.jyhepa.fi

Jyhepa

IN ENGLISH

So be sure you can commit to looking after a pet for the next 10–20 years. Take good care of them and they'll be your friend for life.

Suzanne van Rooyen

Be sure you can commit to looking after a pet for the next 10–20 years.

Furry friends

FINNS SEEM particularly fond of their furry friends. Take a stroll through a park and you'll see a variety of creatures on leashes: dogs, cats, ferrets and even bunnies. According to the Finnish KennelClub there are about 600 000 dogs in Finland. That's one dog for every 8 people!

Owning a pet in Finland is a full-time job as apartment living means your critter is going to require daily exercise, cat or dog. Off-leash pets aren't allowed, even cats have to be leashed, unless in designated dog parks.

BEFORE YOU head off to a breeder, consider rescuing an animal from a shelter. There are many cats and dogs (and other interesting creatures) in need of a good home. They can be found online at ksesy.fi and Kodittomat.fi – unfortunately the websites are only in Finnish.

“We got our cats from a shelter, they have curious characters.” says **Ilkka Turunen**, IT student.

If you want a purebred pup head over to Koirat.com for a comprehensive list of registered breeders but be

prepared to spend upwards of 600 on a puppy. Mixed breeds are more easily found through local advertisements.

“Finland does have puppy mills, people who whelp their dogs from every heat, register every other litter and sell the other ones on the black market,” warns Jenna Hellman, a breeder in Häijää. Puppy mill 'breeders' put profit before the welfare of their animals so think carefully before supporting that industry.

OWNING a pet is a huge responsibility and before committing to an animal that will depend entirely on you for survival, here are a few things to consider: Initial cost of purchase/adoption, monthly expenses, veterinarian expenses, pet insurance, current lifestyle and how pet will fit into or change that, suitability of home environment, long-term commitment, bear in mind that certain breeds require extra care in the Finnish winter.

IF YOU WANT to travel with your pet, a pet passport is available from your vet but a microchip will be required first. A microchip is also required for insurance purposes and KennelClub registration.

Puppies and kittens are adorable but they require absolute devotion.

“A dog needs constant care and company. It's a pack animal, can't be left alone in an apartment for long hours every day,” says Yvonne Wuoti, a breeder in Porvoo.

So be sure you can commit to looking after a pet for the next 10–20 years. Take good care of them and they'll be your friend for life.

Suzanne van Rooyen

WILLIE'S LESSON

YOU HAVE probably noticed that the days here in Central Finland are getting shorter and the weather no longer resembles anything like summer. If you haven't figured it out already, things are only going to get worse. We are about to enter Finland's dreaded “Fifth Season”. The Fifth Season has no name. It is the time of year that comes between fall and winter. Some years the Fifth Season can last from the end of October to well beyond Christmas and is characterized by a lack of sunlight, abundance of rain, and an ever-present dampness that chills to the bone.

During the Fifth Season you are likely to experience a variety of ailments which fall under the umbrella description of “the common cold”. Everyone has their own medicines, cures, and remedies for this temporary affliction, none of which have any effect on the illness whatsoever. You should plan on suffering with chills, a cough, fever, and a runny nose for at least a week.

The ever-decreasing daylight of the Fifth Season presents a potentially more serious health risk in the form of SAD or Seasonal Affective Disorder. SAD manifests itself with symptoms that may include fatigue, not being able to get out of bed, carbohydrate cravings, overeating, and weight gain. In the most extreme cases SAD can lead to depression, feelings of hopelessness, or even suicide. To offer you the tiniest ray of hope, only about 9% of the population in Finland suffers from full-blown Seasonal Affective Disorder.

If you find yourself at the extreme end of the symptom scale, seek medical help. For the milder cases of SAD there are a number of ways that you can cope with the lack of daylight on your own.

Light therapy is the standard way to deal with Seasonal Affective Disorder. This involves sitting in front of a specially designed lamp with your eyes open for half an hour a day.

If you don't have the money to buy one of these special lamps, another way to deal with milder forms of the Fifth Season Blahs is to keep yourself active and busy. Put on warm clothes and head outdoors during the few available moments when it's not raining.

ning. Move that body, get the blood flowing. I'd usually suggest that one should head to the Aaltoalvari swimming hall near campus, but it's unfortunately closed for remodeling. A bus ride will get you to Wellamo swimming hall in Vaajakoski, but those of you living in Kortepohja might want to consider the spa at the Rantasipi Hotel in Laajavuori for a mini-vacation from the chilly darkness (6-9 Euros with a student card).

If, like me, you try to avoid a physically active lifestyle, then I recommend an active social life. Make plans with friends and stick to them.

If the above suggestions seem way too complicated or bothersome, observe the locals and do what they do. If you don't feel like staring at a light bulb or putting on an insulated track suit and stickwalking around through a gloomy, leafless forest around an icy lake, or if the idea of yet another evening in yet another friends room in yet another concrete tower makes you cringe, anecdotal evidence suggests that an occasional date with King Alcohol might just be what the doctor ordered.

LIQUOR SALES in Finland start to rise at the first sign of the polar night and tend to taper off not too long after the New Year, so it just might be possible that our Finnish hosts are on to something. Years of observation and research on my part have resulted in this formula for dealing with the cold, damp darkness: Find yourself a comfortable bar with good music and a congenial clientele. Start out with a Hot Rum Toddy with lemon and honey, and then if you feel the need for further medication, order yourself a beer. If the day seems particularly dark and oppressive, try a shot of Jaloviina, which in my professional opinion, will give even the shittiest of days a warm, fuzzy glow. Talk to the people around you, ask them how their day has been, and tell them about yours. Don't forget to be honest. If you had a horseshit morning, tell it like it is, everybody else had a horseshit morning too. We are all in the Fifth Season together. Don't worry too much, the darkness won't last forever.

Willie Lahti

MENOT

Vallankumous elokuva-arkistossa

Elokuva-arkiston syysarja huipentuu kuuteen elokuvaan, joiden taustalla

on kuusi kommunistia. Matka kulkee kuohuvasta Länsi-Euroopasta ensin sosialistisiin maihin ja lopuksi Yhdysvaltoihin mustalistattujen Hollywood-nerojen keskuuteen. Kommunismien internationaali näyttää luovan voimansa ja poliittisen iskukykynsä näiden teosten myötä. Sarjan avaa sunnuntaina 6.11.

Jean-Luc Godardin Kinnatar. Se kiidättää katsojat suoraan 1960-luvun kuohuntojen ytimeen.

Näytökset sunnuntaisin klo 18.00 Dynamon auditoriossa (Piippukatu 2). Liput 5e / 3e. Lipunmyynti avataan puolta tuntia ennen näytöstä.

Sarjan elokuvat:

- 6.11. Jean-Luc Godard: Kiinatar (Ranska, 1967)
- 13.11. Bo Widerberg: Ådalen 31 (Ruotsi, 1969)
- 20.11. Aleksander Dovzhenko: Aerograd (Neuvostoliitto, 1935)
- 27.11. Manuel Octavio Gómez: Ensimmäinen Machete-taistelu (Kuuba, 1969)
- 4.12. Richard Fleischer: Che Guevara (Yhdysvallat, 1969)
- 11.12. Stanley Kubrick: Spartacus (Yhdysvallat, 1960)

Ilmainen tuunauspaja

Jyväskylän NNKY:n Tuunaus- ja taide-työpaja on kaikille avoin ja maksuton tila toteuttaa taideprojekteja, askarella, tehdä käsitöitä, jakaa ideoita ja oppia uusia kädentaitoja.

Tuunaustila on auki parillisten viikkojen tiistaina NNKY:n alakerran kerhohuoneessa Puistotori 4:ssä klo 17-20 alkaen.

Käytettävissä on muun muassa ompelukone, korupihitejä, lahjoitusmateriaaleja.

Syksyn tuunauskertojen teemat:

- 1.11. ja 15.11. Muovi ja paperi
 - 29.11. ja 13.12. Joulukortit ja -lahjat.
- Joka kerta voi tehdä myös omia projekteja.

Kaupunginteatterissa sanotaan suoraan

Rosa Liksomin teksteihin perustuva Mie sanon suohraan naurattaa Jyväskylän kaupunginteatterissa. Esitys sisältää Liksomia uusia, nyky-päivän menoon reteellä huumorilla kirkastettuja tekstejä eroottista puh-tia pursuavien akkain suulla. Lavalla nähdään **Maritta Viitamäki**.

SONAATTIN TOIMIPISTEET

Sonaatti
elinvoimaa ja makuelämyksiä

TOIMIPISTEIDEN RUOKALISTAT NETISSÄ
WWW.SONAATTI.FI

www.sonaatti.fi

Jylkkäri on luettu.

Jyväskylän yliopiston opiskelijoista 58% tarttuu Jylkkäriin heti sen ilmestyttyä.

Mainokset lehteen myy Heli Uusi-Uitto
e-mail: heli.uusi-uitto@opiskelijamediat.fi
puh: 044 5000 460

www.jylkkari.fi

ilokivi

OPISKELIJOIDEN OMA LOUNASRAVINTOLA

MA 24.10.
Kasviskiusaus
Repeat kalaleikkeet
Lindströminpihvi

MA 31.10.
Purjo-perunavuoka
Kalaleike
Keitetyt nakit,
perunasose

TI 25.10.
Porkkanaohukaiset
Lohipyörykät
Chili con carne

TI 1.11.
Kasvislinssikastike
Broilerkiusaus
Jauhelihapihvi,
tomaattikastike

KE 26.10.
Kasvispapupata
Chilikala
Porsaanleike,
sinappikastike

KE 2.11.
Kukkakaali-
lasagnette
Oopperakellarin silakat
Tulinen lihapata

TO 27.10.
Feta-pinaattipiirakka
Mausteinen
broilerpata
Kebabwokki

TO 3.11.
Kesäkurpitsakeitto
Kasvistäyteinen sei
Täytetyt jauheliha-
ohukaiset

PE 28.10.
Falafelpyörykät
Paella
Pippurinen
härkäkastike

PE 4.11.
Kasvispyörykät
Värikäs uunikala
Jauhemaksapihvit

LOUNAS PÄIVITTÄIN KLO 11-16

Myös vegaanivaihtoehto joka päivä.
Ruokalistat netistä: www.jyy.fi/ruokalistat

Opiskelijahinta 2,50 e sisältää leivän, levitteen ja juoman.
Jatko-opiskelijat 4,80 e, muut 5,40 e, **10 kappaleen ruokaliput:** opiskelijoille 24,00 e, jatko-opiskelijoille 48,00 e, muille 54,00 e.

Vallasta kieltäytyjä

Uuden romaanin julkaissut Pirjo Hassinen rakasti Jyväskylän yliopiston sivistysilmapiiriä, missä sai ”olla sivistyneistöä liittymättä mihinkään”. Nuorena Hassinen oli ”tietenkin taistolainen”, niin kuin ”parhaimmisto sukupolvestaan.” Viime vuosina hän on kyllästynyt porvaristuneisiin vihreisiin.

OIKEA ELÄMÄNI alkoi, kun muutin Jyväskylään. Tulin tänne vuonna 1977 opiskelemaan valtio-oppia ja filosofiaa. Siihen aikaan yliopistolla opiskeltiin koulutusohjelmissa.

Kirjailijoille surulliseen kuuluisaan tapaan, en koskaan valmistunut omasta yhteiskuntasuunnittelun koulutusohjelmastani. Olin jo etukäteen päättänyt, että minulla ei ole mitään kiirettä valmistumisen suhteen, ja ehkä siksi se gradu jäi tekemättä.

Minulle oli aina itsestään selvää, että menen opiskelemaan yliopistoon. Opiskelu oli minulle tapa päästä sivistyneistön joukkoon liittymättä kuitenkaan mihinkään.

JO LAPSUUDENKODISSANI koin olevani hieman ulkopuolinen, ja ehkä siksi en ole koskaan myöhemminkään tarvinnut kiinteitä vii-teryhmiä.

Kerran kirjamesuilla Helsingissä Anja Snellman puhkesi yht’äkkiä itkuun. Hän sanoi, että kuulostin hänen äidiltään. Hän oli myös kotoisin Kuopiosta ja asunut pitkään Jyväskylässä. Tunsin itseni avuttomaksi, kun Anja oli niin pakahumaisillaan. Omasta mielestäni minulla ei ole mitään murretta.

Lapsuudessa vietin mummoni kanssa aikaa paikallisen helluntaiseurakunnan kokouksissa. En ole missään muualla nähnyt, että ihmiset olivat toistensa edessä niin paljaina ja avuttomina kuin silloin hakiesaan Jumalan siunausta.

Kävin lukioni viimeisessä tyttöluokassa. Kuopiossa koulua kutsuttiin yleisesti Tipulaksi. Minä olin Kuopion tyttölyseossa, en koskaan suosittunut olemaan mikään helvetin tipu.

EI OLE MIKÄÄN yllätys, että äänestän vihreitä. Minua tosin ärsyttää heissä vihervierhe-paatos, ihminen on jäänyt sivuun luonnon edestä. Vihreisiin on viime vuosina tullut porvaripuolelta porukkaa. Se näkyy.

Olen poliittisesti punavihreä. Jo 15-vuotiaana kuuluin Länsi-Kuopion nuoriin tovereihin. Opiskeluaikani alussa olin tietenkin taistolainen, älykkö kun olin. Paras osa sukupolvestani tuli taistolaisiin. Ei kukaan halunnut olla enemmistöläinen.

En ole koskaan kuulunut mihinkään puolueeseen - enkä varmaan liitykään. Minulle on vierasta liittyä johonkin. Olen oikeasti, ja valitettavasti, järjestöihmisen vastakohta. Jossain porukassa tuntisin itseni varmasti lehmäksi.

Toimin kuitenkin JYYn edustajistossa opiskeluaikani. Olin mukana hyvinkin omaperäisissä edustajistovaaliryhmissä, muun muassa Riidankylväjissä, joissa oli vapaasti vasemmistolaisittain ajattelevia ihmisiä. Vihreitähän ei silloin vielä ollut.

OLEN ÄÄRETTÖMÄN kiinnostunut vallasta ilmiönä. Kirjailijana minulla on arvovaltaa, mutta olisi sietämätön ajatus olla vallankäyttäjä. Valta kaunistaa niin miehen kuin naisenkin, se tekee haluttavaksi. Valta on koko ajan läsnä. Silti kukaan ei istu sen päällä, se on kuin elohopea. Ei sitä voi omistaa.

Sanotaan, että Suomessa on tasa-arvo. Näin voi ollakin nuorten ja meidän keski-ikäisten naisten kohdalla, mutta vanhemmilla naisilla sitä ei ole. Me emme jaa samaa asemaa. He putoavat tasa-arvon reunalta pois. Se tabu kiinnostaa minua, ja siitä syntyi ajatus uusimpaan kirjaani Rouvaan.

Vaikka kirjan päähenkilöllä on nuorempi mies, halusin tietoisesti olla tekemättä hänestä puumaa. Se on niin trendikästä: leikkikää vaan naiset väärän kuninkaan päivää.

Koko puuma-sanassa on vahvasti uroksen kypä. Itsetunnonantajana se on huulipunaukkoa. Se inhottaa minua.

TIEDÄN MONEN kirjailijan ammentavan aiheensa ja tarinansa omasta ja läheistensä elämästä. Minä olen niin älyttömän

yliherkkä, että minulle kelpaa vain oman pääni tuotos. Joskus joku sanoo, että ”tässä sinulle hyvä tarina kirjaan”, niin en minä todellakaan halua. Haluan kirjoittaa aiheista, jotka minä itse olen keksinyt ja jotka koskettavat minua.

Julkaisen joka toinen vuosi romaanin. Se on minulle luonnollista kuin sisään-ulos -hengitys. Ensin haistelen maailmaa ja sen tuulia vuoden. Sitten kirjoitan siitä.

Herään aamupäivästä, jonka jälkeen luen päivän lehdet ja juon kahvia. Sitten töihin. Kirjoitan makuuhuoneen nurkassa, Lundian pätjän päällä, kaksi kolme tuntia. Laitan pienen valon näppäimistöä kohti ja korvatulpat korvaan.

Muuta en tarvitse, mutta kahvikuppi pitää olla siinä vieressä. Sen ei tarvitse olla edes kuumaa.

Riittää, että välillä saan maistaa sitä ja tuntea kahvin vahvan maun. Ei minun tarvitse virittäytyä mihinkään tunnelmaan. En tekisi yhtään mitään millään merenrantanäkymällä, en saisi siitä mitään.

Illalla, kun mies on lukenut päiväni tekstin läpi, niin luen hänen kommenttinsa.

Hän on minun hovilukijani, jolle luetutan kaiken kirjoittamani. Vaikka kirjoitan suhteellisen vähän päivässä, niin se on valmista tekstiä. Kustantamossa puututaan vain tapaani pilkuttaa.

Olen ollut koko urani ajan Otavassa, ja en todellakaan ole vaihtamassa - ei sitä perhettäkään vaihdeta.

Kustannustoimittajani on sama kuin silloin 20 vuotta sitten. Hän on tietenkin noussut talon sisällä ja varmaan ne pilkutukset nyt tekee joku muu. Silti hän lukee aina tekstini ensimmäisenä ja keskustelomme siitä yhdessä.

Sellaista minä arvostan.

Kyösti Hagert

Unohda kaikki mitä
tiesit telemarkkinoinnista.

Arvaa kumman valitsin:
**Pikavipin
vai iltatyön?**

**Työ, jossa tienaat
opiskeluiden ohella:**

- vapaus valita työajat
- tuntipalkka + provisio
- täysi koulutus tehtäviin
- jää aikaa elämiseenkin

Käy tutustumassa:

<http://www.nipo.fi/opiskelijat>
045 278 2581 | rekry@nipo.fi

Pää pois puolueesta.

Äänestä omiasi edustajistovaaleissa!

Järjestöjen
ääni

Vaalirengas opiskelijoiden puolesta

Pörssi&Dumpppi Pörssi

01001100011101010110111011010001101001
Luonnontieteilijät

Poikkitieteilijät
Yhteistyötä yli
tiedekuntarajojen

PresSure.

fb.com/jarjestojenaani

Pää kolmantena
häntänä oven
välissä.

Jylkkäri

Jylkkäri

ilmestyy vuonna 2011 kaikkiaan 15 kertaa. Numeroista yksi on Jyväskylän seudulle jaeltava kaupunki-numero, jonka painos on noin 52 000 kappaletta ja kolme 7000 kappaleen painoksen abinumeroita. Jylkkäriin normaalipainos on 6000 kappaletta.

Ilmestymisaikataulu:

NUMERO	DEADLINE	ILMESTYY
13 (abi)	ke 26.10.	ma 7.11.
14	ke 9.11.	ma 21.11.
15	ke 23.11.	ma 5.12.

Mainoksia myyvät
Opiskelijamediat / Heli Uusi-Uitto
p. 044 5000 460, heli.uusi-uitto@opiskelijamediat.fi
sekä Pirunrykki Oy p. 02 2331 222.

Varaa tilasi!

JYVÄSKYLÄN
ENERGIA
-YHTIÖT-

Kun sähkökäyttösoitteesi vaihtuu

**TEE MUUTTOILMOITUS
HELPOSTI NETISSÄ**

Tutustu myös Vihreä Energia -tuotteisiimme!

www.jenergia.fi

Se on sitä Synergiaa.